Przetwarzanie wielowątkowe - przetwarzanie współbieżne

Problemy współbieżności

- → wyścig (race condition) brak determinizmu wykonania
- → zależności danych (data dependence, data race)
- → synchronizacja
 - realizowana sprzętowo (np. SIMD, komputery macierzowe)
 - realizowana programowo (bariera, sekcja krytyczna, operacje atomowe)
- → wzajemne wykluczanie
 - sekcja krytyczna
 - protokoły wejścia i wyjścia z sekcji krytycznej
- → cechy rozwiązań zagadnień synchronizacji:
 - pożądane bezpieczeństwo i żywotność, uczciwość
 - możliwe błędy zakleszczenie, zagłodzenie

Problemy współbieżności – zależności

- → Zależności wzajemne uzależnienie instrukcji nakładające ograniczenia na kolejność ich realizacji
- → Zależności zasobów
 - kiedy wiele instrukcji usiłuje korzystać ze wspólnego zasobu (np. pliku)
- → Zależności sterowania
 - kiedy wykonanie danej instrukcji zależy od rezultatów poprzedzających instrukcji warunkowych
- → Zależności danych (zależności przepływu)
 - kiedy instrukcje wykonywane w bezpośrednim sąsiedztwie czasowym operują na tych samych danych i choć jedna z tych instrukcji dokonuje zapisu

→ Zamki (*locks*, sygnalizatory dostępu, blokady, flagi)

```
int zamek=0;
procedura_watek(){
    while (zamek != 0) {} // aktywne czekanie (busy wait)
    zamek = 1;
    sekcja_krytyczna();
    zamek = 0;
}
```

→ Zamki (*locks*, sygnalizatory dostępu, blokady)

```
int zamek=0;
procedura_watek(){
    while (zamek != 0) {} // aktywne czekanie (busy wait)
    zamek = 1;
    sekcja_krytyczna();
    zamek = 0;
}
```

- → Problemy:
 - aktywne czekanie zużywa zasoby komputera
 - procedura nie jest bezpieczna ani nie zapewnia żywotności

- → Jak rozwiązać problem protokołów wejścia i wyjścia dla sekcji krytycznej:
 - bardziej rozbudowane algorytmy
 - wiele zmiennych, wiele zapisów, wiele odczytów
 - wsparcie sprzętowe
 - odpowiednie rozkazy procesora
 - wsparcie systemowe
 - procedury systemowe zaimplementowane przy użyciu wsparcia sprzętowego
 - odpowiednie API
 - implementacja wykorzystująca procedury systemowe

Model pamięci

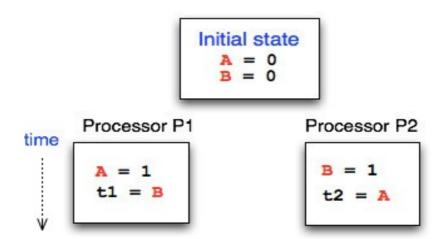
- → Problem synchronizacji operacji na zmiennych dotyczy takich problemów jak np.:
 - kiedy kompilator może dokonywać operacji wyłącznie na rejestrach, a kiedy musi dokonać zapisu do pamięci
 - jak utrzymać spójność kopii danych w pamięci podręcznej z wartością w pamięci głównej
 - czy kompilator i procesor mogą zmieniać kolejność wykonywanych operacji (w tym operacji zapisu i odczytu)
- → W obliczeniach sekwencyjnych zagadnienie synchronizacji operacji na kopiach wartości zmiennych jest problemem głównie wydajności
 - kompilatory i procesory są zobowiązane działać tak, aby efekt działania systemu komputerowego był zgodny z zapisem w kodzie źródłowym (czyli złudzeniem istnienia tylko jednej kopii danych)
 - nie dotyczy to działania *debugerów*, które śledzą nie ostateczne efekty działania kodu, ale stan systemu po każdej linii kodu

Model pamięci

- → W obliczeniach równoległych zagadnienie synchronizacji operacji na kopiach wartości zmiennych wpływa na poprawność programów:
 - brak wymuszenia operacji zapisu może powodować, że różne wątki widzą różne wartości tej samej zmiennej wspólnej
 - rozmaite środowiska wprowadzają dodatkowe konstrukcje (memory fences, operacje flush) wymuszające zapis do pamięci
 - niejawne wymuszenie zapisu jest także związane z szeregiem operacji synchronizacji (bariery, protokoły sekcji krytycznych)
- → W miejsce dotychczasowych umownych (C,C++) lub mało ścisłych specyfikacji (Java) wprowadza się w ostatnich latach w językach programowania ścisły model pamięci regulujący powyższe kwestie
- → Środowiska programowania równoległego wprowadzają także własne modele spójności pamięci

Modele spójność pamięci

- → Modele spójności pamięci
 - model spójności sekwencyjnej (sequential consistency)
 - modele spójności osłabionej (relaxed consistency)
- → Paradoks pracy współczesnych procesorów
 - procesory ze względu na optymalizacje (kompilatora, samego procesora) nie spełniają prostych modeli spójności, np. spójności sekwencyjnej

- → Specyfikacja POSIX: muteks mutual exclusion
 - tworzenie muteksa

```
int <a href="mailto:pthread_mutex_t">pthread_mutex_t</a> *mutex, const <a href="mailto:pthread_mutex_t">pthread_mutex_t</a> *mutex, t</a> *mutex attr_t *mutex attr_t
```

- zamykanie muteksa (zwraca 0 w przypadku sukcesu)
 int pthread_mutex_lock(pthread_mutex_t *mutex)
- próba zamknięcia muteksa (jeśli muteks jest wolny, wtedy działa jak *pthread_mutex_lock*, jeśli jest zajęty procedura wraca natychmiastowo, zwraca 0 jeśli muteks typu *reentrant* został zamknięty przez ten sam wątek, zwraca EBUSY w pozostałych przypadkach)

```
int pthread_mutex_trylock(pthread_mutex_t *mutex)
```

- otwieranie muteksa
 - int pthread_mutex_unlock(pthread_mutex_t *mutex)
- odpowiedzialność za poprawne użycie muteksów (gwarantujące bezpieczeństwo i żywotność) spoczywa na programiście

Busy waiting

Podstawowy wzorzec: while(pthread_mutex_trylock(&muteks) != 0){ /*...busy waiting...*/ } // inside critical section pthread_mutex_unlock(&muteks); Przykładowe użycie z pracą poza sekcją krytyczną: int work_done = 0; int work_inside = 0; int work_outside = 0; while(work_done==0){ if(work_inside == 0 && pthread_mutex_trylock(&muteks) ==0){ // inside critical section work_inside=1; // only when all work done pthread_mutex_unlock(&muteks); } else if(work_outside == 0) { // do some work outside critical section work_outside=1; // only when all work done if(work_inside>0 && work_outside>0) work_done=1; } // end while

Stosowanie zamków

- → Podstawowe typy muteksów:
 - jednorazowy (typ w POSIX: PTHREAD_MUTEX_NORMAL, PTHREAD MUTEX DEFAULT)
 - wielokrotnego wejścia (reentrant, PTHREAD_MUTEX_RECURSIVE)
 - muteks posiada zmienną zliczającą zamknięcia przez wątek
- → Wskazówki praktyczne stosowania zamków (muteksów, semaforów, zmiennych warunku itp.):
 - jeśli to możliwe eliminować użycie zamków przez modyfikacje algorytmów, jeśli nie da się wyeliminować, minimalizować liczbę zamków i częstotliwość ich używania
 - zakładać zamki we właściwej kolejności w każdym wątku w celu uniknięcia zakleszczenia
 - dla każdego zamknięcia umieścić we właściwym miejscu otwarcie
 - uwzględnić różnice w przypadku stosowania wątków o wielokrotnym wejściu (reentrant locks)

Współbieżne struktury danych

- → Alternatywą do stosowania dostępu do struktur danych wewnątrz sekcji krytycznej jest projektowanie współbieżnych struktur danych, czyli struktur, do których dostęp jest bezpieczny z poziomu wielu współbieżnie wykonywanych wątków
- → Implementacja współbieżnych struktur danych może korzystać z dowolnych technik gwarantowania bezpieczeństwa i żywotności (np. programowej pamięci transakcyjnej lub innych złożonych algorytmów, ewentualnie technik omawianych na poprzednich slajdach)
- → Obiektowe języki programowania i związane z nimi biblioteki zawierają wiele współbieżnych struktur danych, których stosowanie ma ułatwić programistom tworzenie poprawnych i wydajnych programów równoległych

Problemy współbieżności

- → Problem producentów i konsumentów
- → Problem czytelników i pisarzy
- → Problem ucztujących filozofów (pięciu):
 - filozof: albo je, albo myśli
 - filozofowie siedzą przy stole, każdy ma talerz, pomiędzy każdymi dwoma talerzami leży widelec
 - na środku stołu stoi misa z spaghetti
 - problem polega na tym, że do jedzenia spaghetti potrzebne są dwa widelce (po obu stronach talerza)
 - jak zapewnić przeżycie filozofom?

→ Semafory

- konstrukcja teoretyczna umożliwiająca poprawne rozwiązanie problemu wzajemnego wykluczania
- semafor jest zmienną globalną, na której można dokonywać dwóch niepodzielnych, wykluczających się operacji, zwyczajowo nazywanych: P (probeer, wait) i V (verhoog, signal) (obie często zaimplementowane w jądrze systemu operacyjnego, gdyż zawierają operacje atomowe)
- P(int s){ if(s>0) s--; else uśpij_wątek(); }
- V(int s) { if(ktoś_śpi()) obudź_wątek(); else s++; }
- dodatkowo inicjacja semafora, np. init(int s, int v) { s=v; }
- implementacja V decyduje o uczciwości semafora (np. FIFO)
- wartość s oznacza liczbę dostępów do zasobu np. semafor binarny

- → Semafory rozwiązanie problemu ucztujących filozofów
 - rozwiązanie proste dopuszczające blokadę (niepoprawne)

```
widelec[i], i=0..4
                        // pięć semaforów binarnych dla pięciu widelców
                        // (zainicjowanych wartością 1)
watek_filozof(int i){
                       // procedura dla i-tego filozofa
                        // (pięć współbieżnie realizowanych wątków, i=0..4)
    for(;;){
        myśl();
        wait(widelec[i]);
        wait(widelec[(i+1) mod 5]);
        jedz();
        signal(widelec[i]);
        signal(widelec[(i+1) mod 5]);
```

kiedy nastąpi blokada ?

- → Semafory rozwiązanie problemu ucztujących filozofów
 - rozwiązanie poprawne, nieco bardziej skomplikowane

```
widelec[i], i=0..4
                       // pięć semaforów binarnych dla pięciu widelców
                       // (zainicjowanych wartością 1)
pozwolenie
                       // semafor poczwórny (zainicjowany wartością 4)
watek_filozof(int i){ // procedura dla i-tego filozofa
                       // (pięć współbieżnie realizowanych wątków, i=0..4)
   for(;;){
       myśl();
        wait(pozwolenie);
        wait(widelec[i]); wait(widelec[(i+1) mod 5]);
       jedz();
        signal(widelec[i]); signal(widelec[(i+1) mod 5]);
        signal(pozwolenie);
```